

wiednio przepisy art. 25 ust. 2 i 4 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 24 lutego 1928 r. (Dz. U. R. P. z 1933 r. Nr 76, poz. 551); docent etatowy w stanie nieczynnym może być każdego czasu powołany do służby czynnej;

2) przenieść docenta etatowego na inny wydział tej samej szkoły lub do innej szkoły akademickiej w trybie wskazanym w art. 1.

Art. 6. Etatowi docenci państwowych szkół akademickich otrzymują uposażenie grupy VI funkcjonariuszów państwowych wraz z dodatkiem naukowym, przewidzianym w dekreście z dnia 6 czerwca 1945 r. (Dz. U. R. P. Nr 25, poz. 152).

Docent etatowy, któremu powierzono zastępstwo nieobsadzonej katedry, otrzymuje uposażenie w wymiarze wynagrodzenia zastępcy profesora.

Art. 7. Przepisy niniejszego dekretu dotyczą również docentów etatowych, mianowanych profesorami, tytularnymi.

Profesor tytularny, zamianowany docentem etatowym, zachowuje tytuł profesora tytularnego.

Art. 8. Wykonanie niniejszego dekretu porucza się Ministrowi Oświaty i Ministrowi Skarbu we właściwym każdemu z nich zakresie działania.

Art. 9. Dekret niniejszy wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Prezydent Krajowej Rady Narodowej:

Bolesław Bierut

Prezes Rady Ministrów:

Edward Osóbka - Morawski

w/z Minister Oświaty:

Bronisław Biedowicz

Minister Skarbu:

Konstanty Dąbrowski

315

DEKRET

z dnia 30 listopada 1945 r.

o zmianie rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 13 września 1927 r. o opodatkowaniu cukru.

Na podstawie ustawy z dnia 3 stycznia 1945 r. o trybie wydawania dekretów z mocą ustawy (Dz. U. R. P. Nr 1, poz. 1) — Rada Ministrów postanawia, a Prezydium Krajowej Rady Narodowej zatwierdza, co następuje:

Art. 1. W rozporządzeniu Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 13 września 1927 r. o opodatkowaniu cukru (Dz. U. R. P. Nr 81, poz. 700) zmienionym: ustawą z dnia 27 lutego 1931 r. (Dz. U. R. P. Nr 23, poz. 136), rozporządzeniem Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 28 sierpnia 1932 r. (Dz. U. R. P. Nr 74, poz. 665), art. 38 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 28 grudnia 1934 r. (Dz. U. R. P. Nr 110, poz. 976), dekretem Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 27 listopada 1935 r. (Dz. U. R. P. Nr 86, poz. 531) oraz dekretem Polskiego Komitetu Wyzwolenia Narodowego z dnia 20 listopada 1944 r. (Dz. U. R. P. Nr 12, poz. 64) wprowadza się zmiany następujące:

1) art. 1 ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„Wszelki cukier buraczany i trzcinowy oraz cukier o tym samym składzie chemicznym, tak wyrobiony w kraju, jak i przywieziony z zagranicy, podlega podatkowi spożywcemu”.

2) art. 2 otrzymuje brzmienie:

„Art. 2. Podatek spożywczy od cukru wynosi 500 zł od 100 kg wagi netto.

Od cukru w głowach, kostkach i kawałkach pobiera się dodatek do podatku spożywczego w wysokości 10% tego podatku. Do tego dodatku stosuje się przepisy rozporządzenia niniejszego, dotyczące podatku spożywczego od cukru.

Przedsiębiorcy cukrowni obowiązani są wykazywać w księgach kontroli osobno cukier w głowach, kostkach i kawałkach, osobno zaś wszelki inny cukier.

Podatek spożywczy od cukru w głowach, kostkach i kawałkach, opakowanego w drobne paczki papierowe, pobiera się od wagi brutto łącznie z papierem i sznurem.

Minister Skarbu uprawniony jest do obniżania określonej w ust. 1 stopy podatku spożywczego od cukru”;

3) art. 3, 4 i 5 uchyla się;

4) art. 8 otrzymuje brzmienie:

„Art. 8. Do uiszczenia podatku od cukru, wyrobionego w kraju, obowiązany jest wytwórca lub przedsiębiorca wolnego składu.

Przy przywozie cukru z zagranicy do uiszczenia podatku obowiązana jest osoba, uprawniona do rozporządzania towarem w rozumieniu obowiązujących przepisów celnych, przy czym obowiązek uiszczenia podatku powstaje w chwili odprawy celnej”;

5) w art. 10 dodaje się zdanie następujące:

„Przepisu tego nie stosuje się w przypadku, gdy osoby trzecie nabyły swe prawa w dobrej wierze”;

6) w art. 11 ust. 3 skreśla się wyrazy „lub W. M. Gdańska”;

7) art. 12 otrzymuje brzmienie:

„Art. 12. Ściągnięcie nieuiszczonego w terminie podatku od cukru wraz z odsetkami od zaległości następuje w trybie administracyjnym przez władze skarbowe w drodze zajęcia i sprzedaży znajdujących się w cukrowni zapasów gotowego cukru, bez względu na jakiegokolwiek prawa osób trzecich, oraz w drodze zajęcia i sprzedaży wszelkiego innego majątku przedsiębiorcy, obowiązane do uiszczenia podatku.

Minister Skarbu upoważniony jest do umarzania nieściągalnych należności z tytułu podatku od cukru”;

8) art. 13 otrzymuje brzmienie:

„Art. 13. Prawo żądania zwrotu podatku nienależnie pobranego przedawnia się z upływem 1 roku, licząc od dnia uiszczenia podatku.

Prawo żądania należnego Państwu podatku bez względu na to, czy jego wymiar został dokonany, czy przez zatajenie wstrzymany,

przedawnia się z upływem 5-ciu lat, licząc od dnia powstania obowiązku podatkowego. Przedawnienie prawa żądania zapłaty podatku przerywa każda czynność, podjęta przez władzę skarbową w celu ściągnięcia należności podatku wymierzonego lub zatajonego”;

9) po art. 13 dodaje się nowy nagłówek o brzmieniu:

„Właściwość władzy”.

10) art. 14 otrzymuje brzmienie:

„Art. 14. Orzekanie o należności z tytułu podatku od cukru i wymiar tego podatku należy do właściwości władz skarbowych”.

Art. 2. Wykonanie niniejszego dekretu porucza się Ministrowi Skarbu.

Upoważnia się Ministra Skarbu do ogłoszenia w Dzienniku Ustaw Rzeczypospolitej Polskiej jednolitego tekstu rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 13 września 1927 r. o opodatkowaniu cukru (Dz. U. R. P. Nr 81, poz. 700) wraz z późniejszymi zmianami, z zastosowaniem nowej numeracji artykułów i ustępów oraz z uwzględnieniem przepisów wydanych do dnia ogłoszenia jednolitego tekstu.

Art. 3. Dekret niniejszy wchodzi w życie z dniem ogłoszenia z mocą obowiązującą od dnia 12 listopada 1945 r.

Prezydent Krajowej Rady Narodowej:

Bolesław Bierut

w/z Prezes Rady Ministrów:

Władysław Gomułka

w/z Minister Skarbu:

Leon Kurowski

316

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA SPRAWIEDLIWOŚCI

z dnia 3 listopada 1945 r.

o zniesieniu Sądów Grodzkich w Tarnogrodzie i Tyszowcach w okręgu Sądu Okręgowego w Zamościu.

Na podstawie art. 1 dekretu Polskiego Komitetu Wyzwolenia Narodowego z dnia 4 listopada 1944 r. o upoważnieniu do tworzenia sądów oraz zmiany ich okręgów, a ponadto do przenoszenia sędziów na inne miejsce służbowe (Dz. U. R. P. Nr 11, poz. 58) zarządzam, co następuje:

§ 1. Znosi się Sądy Grodzkie w Tarnogrodzie i Tyszowcach.

§ 2. Okrąg Sądu Grodzkiego w Tarnogrodzie włącza się do okręgu Sądu Grodzkiego w Biłgoraju, okrąg zaś Sądu Grodzkiego w Tyszowcach do okręgu Sądu Grodzkiego w Tomaszowie Lubelskim.

§ 3. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem 10 grudnia 1945 r.

w/z Minister Sprawiedliwości:

Leon Chajm